مادر اسلام

مادر اسلام

سلام بر تو ای مادر اسلام، ای مادر مومنین، ای مادر خوبیها و ای یارو پشتیبان همیشگی رسول خدا در سخت ترین شرایط!

آنگاه که دفتر زندگی مومنانه و سرشار از عشق و فداکاری ات به رسول خدا (صلی ا علیه و آله) را -ورق میزنم ناخودآگاه در پیشگاه مقدست شرمسار می شوم؛ آنگاه که مسلمان بودن خود را مدیون تو می دانم که اگر نبود ایثار و مجاهدت های تو ای مادر، که از همه دارایی و شهرت و موقعیت خود برای اسلام هزینه کردی آنگاه که نهال نوپای اسلام در سختترین شرایط احتیاج به پشتیبان داشت، اکنون نه نامی از اسلام باقی بود و نه مسلمانی در این کره خاکی زندگی می کرد. و ما مسلمانان چقدر نسبت به مقام والایت جفا کردیم که نشناختن حق تو و قدر و منزلت والایت بزرگترین جفای به توست. درست مانند فرزندی که حیات و رشد و بزرگ شدنش از مادر است ولی او را نمی شناسد و قدر و منزلتش را پاس نمی دارد.

آنگاه که هیچ کس رسول خدا (صلی ا علیه و آله) را حمایت نمیکرد و همه او را تکذیب می کردند این تو بودی که در کنار پیامبر اسلام در تمام خستگی ها و مشکلات شانه به شانهاش حامی و پشتیبان بودی و نهال نو پای دین را به دست مبارک و مادرانه ات آبیاری کردی. در آن سالهایی که مسلمانان در شعب ابی طالب در محاصره بودند این تو بودی که تمام اموالت را خرج حیات و بقای اسلام و مسلمین کردی.

بی جهت نیست که پیامبر رحمت (صلی ا علیه و آله) فرمود ای خدیجه خداوند عزوجل در هر روز چند بار به سبب تو به ملائکه مباهات می کند.[1]در شب معراج نیز وقتی از جبرئیل پرسید آیا حاجتی داری؟ عرضه داشت یا رسول ا حاجت من این است که سلام خدا و سلام مرا به خدیجه برسانی.[2]آری پیامبر مبالغه نکرده و این لباس افتخاری است که خدا بر قامتت پوشانده است.

تو چه کردی ای بانو که بهشت مشتاق تو گشت و پیامبر رحمت(صلی ا علیه و آله) فرمود بهشت مشتاق چهار زن می باشد، مریم بنت عمران و آسیه همسر فرعون و خدیجه بنت خویلد و فاطمه بنت محمد.[3]

ای کاش نگاه مادرانه ات بر ما در آن روزی که نه مال و نه فرزندان نفعی به حال ما دارند مستدام باشد و در آن روز در کنار "اعراف" آنچنان که فرزندت امام صادق (علیه السلام) فرمود پیامبر(صلی ا علیه و آله) و علی و حسن و حسین و فاطمه و خدیجه (علیهم السلام) آنجا ایستاده اند و ندا میدهند کجایند محبین ما و کجایند پیروان ما؟[4]از ما دستگیری کنی و به شفاعت مادرانهات نجات یابیم.

سلام بر تو ای مادر! سلام بر تو روزی که زاده شدی و روزی که وفات کردی و روزی که دوباره زنده می شوی!

[1] . بحارالانوار، ج16، ص78

[2] . همان منبع

[3] . بحارالانوار، جلد 43، ص53

[4] . بحارالانوار، ج16، ص78